

En syn vid ättehögen i Värpinge.

Ja har sitt en finor krijs-mann gå därifrå. Hann jick
nörad backen. Å så kommor där en karitt tjöranes po samma
gång. Så stanna hann karitten å ville aga me'n. Så sa kusken:
"Så får ja väll tjöra i Guss namn." - Å då svant hann bärt me
desamma.

En syn vid
ättehögen
i Värpinge.

De e nåck en såmm hat bled begravd ve krijs-tidor där i
backen. De va åmm middan, når solen skente. De e längesin, ja va
bara ong. Ja tror ente ja hade gåd å lest. Å varjan va såmm
silvor, å knappana skente i solen. Å de va en stili kar, en rekti
krijs-kar. Når de e sånna harra di läggor i sånna ättehöja, så
ska di väll va fina. Hann skolle väll åpp å sola se.

1926.

24. 2790

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

24

Där gingo två flickor uti rosendelund.
(Variant fr. Helsingborgstrakten).

Visa:

*Två flickor i
rosendelund.*

Där gingo två flickor uti rosendelund,
den rika och fattiga tillhopa,
den ena var glad utav innersta grund,
den andra hade sorgen att bekröna.

Den rika hon sade till den fattiga så:
Varför är du så sorgsen och bedrövad?
Har du bortmistat din fader eller mor,
eller du har förlorat din ära?

Intet har jag mistat bort min fader och mor,
eller har jag förlorat min ära,
jag sörjer allra mest för den fager ungersven,
som vi båda hållit så kära.

Vad gör det du sörjer för den fager ungersven,
som vi båda hållit så kära,
nog tager han väl mig, som stor rikedomar har,
och låter dig som fattig är bortfara.

Ungersven han stod ej långt därifrån,
han hörde vad de flickorna de talte,
så bad han en suck så innerligt till Gud,
vilken han av dem skulle taga.

Så kom där ett rop ifrån himmelens Gud
den fattiga den skall du ju taga,
hon har sin rikedom hos Gud i himmelen,
den blir i båda värdig emottaga.

Irå flickor
i soundetand.

Ja ungersven, ja ungersven vad gjorde du nu,
som räckte den fattiga handen,
och icke emot mig som stor rikedomar har,
och lämnar den fattiga på sanden.

Skulle jag taga dig som stor rikedomar har
och lämna den fattiga på sanden,
så går hon och sörjer i alla sina dar
och faller så många sörjefulla tårar.

"Ja va husållorska öppad ve Hälsingbårj po itt ställe såmm
hidde Bromylla, å denn mannen ja tjente hann sjong visan. Å ja
tytte honn va grann, så ja lärde na."

Jfr en variant ifrån Värpinge, upptecknad efter mor Widell.

Skingatorns-visan.

Visan handlar om Bengt Larsson i Skingatorn (Östra Torn) och diktades av dennes drängar, när de satt på plogen och vilade sig.

I Skingatorn där bodde en bonde,
trå dia dialla dialla diá,
han var lik själva den onde,
tradia dialla dialla dialla,
tradia dialla dialla diá,
Tvenne söner hade han,
di var lik själva f-n,
tradia dialla dialla dialla,
tralla dialla dialla diá.

"Skingatornsvisan"

Det hände sig en söndags morgon,
tradia dialla dialla diá,
folket skulle till kyrkan gångga,
tradia dialla dialla dialla,
tradia dialla dialla diá.
Då blev vi ställda par om par,
tvenne knivar satt å skar,
tradia dialla dialla dialla,
tradia dialla dialla diá.

Toddi går å kommederar,
tradia dialla dialla diá,
så tar de fatt i skjorte-geren,
tradia dialla dialla dialla,
tradia dialla dialla diá.
Därför han en käring fått,
som gör aldrig någon gott,
tradia dialla dialla dialla,
tradia dialla dialla diá.

2290

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

27

Anna Henriksson.

Värpinge, ^{by} ~~By~~ LUND-~~STAD~~ sn, Torna hd.

F.d. hushållerskan Anna Henriksson är född 1853 i Gamlemark i S:t Peters klostrets socken, men flyttade i sin tidiga barndom med föräldrarna till Värpinge. Hon kom i tjänst vid 14 års ålder och tjänade först i Värpinge och byarna där omkring. Senare har hon haft hushållerskeplatser å olika orter i Skåne, sist hos en häradshövding i Eslöv. När hon slutade därmed, åtog hon sig att passa sjuka i hemmen och har vakat vid många dödsbäddar. 1924 flyttade hon till den äldre systern, Boel Widell, i det gamla huset i Värpinge, där hon ännu bor. Efter mor Widells frånfälle 1928 bor Anna ensam i huset. Sällan har upptecknaren träffat någon sagesman, som så fullt och fast kvarstår i den gamla folktron om övernaturliga väsen, spöken, gengångare och dylikt. Detta framgår också tydligt vid läsning av följande berättelser. De äro upptecknade dels sommaren 1926 och dels sommaren 1929. Man jämföre uppteckningarna efter Annas äldre syster, Boel Widell.

Register.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

1. A. Den onde m.m.
2. Bäckhästen.
3. Maran och varulven.
4. Övernaturliga katter.
7. Spökerier och gengångare.

11. B. Vilsegående.

13. C. Åsumspågen.
16. Annelövkvinnan.
18. Jungfru Hyberg i Lund.
20. Mannen som öppnade ett kistlock.

21. E. Bruk av rinnande vatten.
22. Bruk av rökelse.

23. G. Ätتهögen i Värpinge.

24. I. Visor:
  25. Där gingo två flickor uti rosendelund.
  26. Skingatornsvisan.